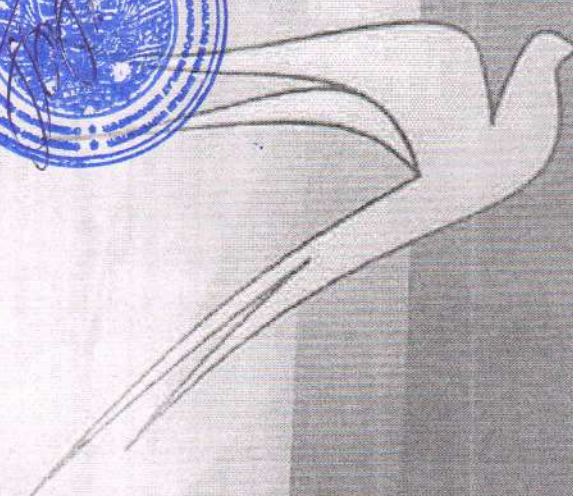

УДАРЖ ЮЛДУЗ

Handwritten signature

1
2011

SHARQ YULDUZI

ШАРҚ ЮЛДУЗИ

Адабий-бадний, ижтимоий-сиёсий журнал

1931 йилдан чиқа бошлаган

ЖАМОАТЧИЛИК КЕНГАШИ

Бобур Алимов — кенгаш раиси

Ўрозбой Абдурахмонов
Акрамжон Адизов
Эркин Воҳидов
Туробжон Жўраев
Наим Каримов
Тўра Мирзаев
Икбол Мирзо
Минҳожиддин Мирзо

Абдувахоб Нурмагов
Баҳамдулло Нурабуллаев
Абдулла Орипов
Тўра Саидов
Сирождин Саййид
Йўлдош Солижонов
Хайриддин Султонов
Рустам Қосимов

Бош муҳаррир — Улуғбек Ҳамдам
Бош муҳаррир ўринбосари — Икром Отамурод
Маъсул котиб — Зиёдбек Ўринов
Наер бўлими муdiri — Асад Дилмурод

МУНДАРИЖА

МИЛЛАТ ВА МАЪНАВИЯТ	
Бобур Алимов. Энг азиз байрам ёрасази	3
НАСР	
Қамчибек Кенжа.	
Палахмон тошлари. Роман. Бошланғич	8
Аҳмад Аъзам. Дутор билан танбур. Хикоя	64
Нилуфар. Бошён яралган аёл. Қисса	96
ШЕЪРИЯТ	
Ҳалима Аҳмад. Ишқ тонгининг хошияси. Шеърлар	39
Икром Отамурод. Қуш. Достон	48
Ёқубжон Аҳмаджонов.	
Бойчечакка боқиб завқинг зиёда. Шеърлар	76
Жаҳонгир Исмоилов.	
Деразангни оламга очгин. Шеърлар	79
Абду Наби. "Беш наво"лар. Туркумдан	142
Озод Хушназарзода. Йиллар ўтди. Шеърлар	144
БУ БЎСТОН САҲНИДА	
Гулпайтган куртаклар. Ёшлар мушоираси	88
БОЛАЛАР ДУНЕСИ	
Захро Ҳасанова. Оймома, ёнгимга туш. Шеърлар	149
ДИЛ СУЗЛАРИ	
Хусниддин Шарипов. Иход мактаби	45
Минҳожиддин Мирзо. Содиқ ҳамдам	46
НАВОИЙ САБОҒИ	
Дилором Салоҳий.	
"Дароғинга Навоий қилиб ютмакдас бил"	42
МУТОВАА, МУТОВАЗА, МУШОАДА	
Зукриддин Исоилов. "Тезлик унутмакдас"	82
ЁДНОМА	
Фарида Хуснинова.	
"Чарқидек бир дунёнинг қанчалар	
қавдан-қам қалтирди"	146
АДАБИЁТШУНОСЛИК	
Мухаммадхон Халбаев. Ҳазрат Аббасида	
умумий-соний аъённинг ҳолати	151
Ҳафиз Абдусаматов. Ақиб-дурма турғиси	156
Йулдош Сопиқов. "Сўйиқ қалбнинг муъжизалари"	159
Қунақбай Турдибаев.	
Лирикада руҳий ислоҳат — ўзбек ҳақиқати	162
Сафарали Курбонов. Ибодат қилмакдас	164
НОДИР САҲИСАЛАР	
Султон Валад. Мансуби номда	167
ГУДҲАЙЧИ	
Акбар Рустамов. Ҳаётнинг	174

ШАРҚ ЮЛДУЗИ

2011

1-сон

Муассис:
ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУВЧИЛАР
УЮШМАСИ

* Муаллифлар фикри
таҳририят фикри деб қабул
қилинмасин.
Таҳририятга юборилган
материаллар муаллифларга
қайтарилмайди.

* Обунга моёсийлик
кўрсатилса
Тошкент — 100000,
Амир Темуригор
кўчаси, 2. Республика
«Матбуот таркатувчи»
акциядорлик
жамъиятига мурожаат
қилинсин.
Обуна индекси — 911,932

Маъни миз:
100127, Тошкент шаҳри,
Ўзбекистон кўчаси, 16-а уй.
Телефонлар:
227-00-81, 245-22-99
www.sharqyuldusi.uz
E-mail: sharqyuldusi1931@mail.ru

Босинга руҳсат этилди
10.02.2011 йил.
Қоғоз босими 70x108 1/16,
Офсет босма усулда тип,
№ 1-қоғозга босилди.
Босма тобоғи 11,
Шартли босма тобоғи 15,4,
Наширёт ҳисоб тобоғи 17,2,
Адади 2800 нусха,
Буюртма № 1014-11

Журнал Ўзбекистон Матбуот ва
ахборот агентлигида 0562-рақам
билан рўйхатга олинган.
«Ўқитувчи» ИМНУ босмаҳонасида чоп
этилди.

Қорхона маънили:
Тошкент шаҳри, Юнусобод тумани,
Янги шаҳар кўчаси, 1-уй.

Саҳифаловчи:
Акбарали Мамасолиев
Муеаххих:
Дилфуза Маҳмудова

Сотувда: «Ўзбекистон почтаси»
бўлимларидан сўранг
Copyright © «Шарқ юлдузи»

ри муаммолари билан шугулланганим учун Умарали Норматовнинг етмишинчи йилларда эълон қилган "Роман ва замон" масаласидаги ўз-ўзи билан олиб борган адабий-танқидий баҳси билан орадан ўттиз йил ўтиб, мустақиллик даврида яратилган "Романнинг янги умри"ни аниқлашга бағишланган суҳбатини (суҳбатдош Дилмурод Куронов) қайта-қайта ўқийман ва ҳар гал улардан оламжаҳон билим оламан. Чиндан ҳам бундан ўттиз-қирқ йиллар олдин роман жанрининг шакли ва мазмунини тубдан янгилаш зарурлиги туғрисидаги мулоҳазалари мустақиллик даврида амалга ошганлигига ишонч ҳосил қиламан.

Устоз Умарали Норматов адабий анжуманларда, учрашувларда сўзга чиқиб, биринчи каломини: "Азизларим, қадрдонларим, дўстларим", каби, меҳр уфуриб турган сўзлар билан бошлайдилар. Ҳа, устозимиз учун ёшидан, миллатидан, ирқидан қатъий назар, ҳамма одамлар азиз ва қадрлидир. Эҳтимол, шунинг учундир, Умарали Норматовнинг ўзи ҳам ҳамма учун азизу муқаррам ва қадрдон бўлиб қолаётир.

Қўнақбай ТУРДИБАЕВ,
филология фанлари номзоди

ЛИРИКАДА РУҲИЙ ИФОДАНИНГ ЎЗИГА ХОСЛИГИ

Лирика – одам руҳий кечими ва онг яхлитлигига интилади. Туйғу ҳамда тафаккурда намоён оний кайфият тасвири лириканинг устувор хусусияти. Бинобарин, ижтимоий воқелик ва ҳаёт фалсафасидан сизиб чиқадиган ҳиссий илғам психологик ифодани марказлаштиради. Аниқроғи, кучли маънавий-интеллектуал қамров шеърин ақида табиатини далолатлайди. Бадий идрок сирасида яхлитлашадиган ҳолат манзараси – ижод мағзи. Унда инсон аҳволи-руҳияси эътирофи, истиғфори, муҳокамаси ва таҳлили етакчилик қилади. Ҳис қилиш, туйиш, англаш ва идрок унинг таъин нукталари. Кўнгил сарҳадларида кечаётган туғёнлар замзамаси шеър бутунлигини ижод товланишлари силсиласини эса ифода даражаси тайин этади.

Шу жиҳатлар нухтаи назаридан қараганда, Набийра Торешова ижоди қорақалпоқ назми жорий босқичида ўзига хос ўзин тутади. Давр ижтимоий руҳияти кўндаланг қўйган муаммолар залворини англаш, инсон руҳий оламини тўқис ифода этишга мойиллик, одамзод ибтидоси ҳамда интиҳоси ҳақидаги туй-мушоҳада теранлиги, тасвир миқёслари ўзгарувчанлиги ва ижтимоий-фалсафий-эстетик таҳлил руҳияси экспрессияси шоира шеърининг етакчи тамойилларидир. Бу борада қатор адабиётшунослар ва ижодкорларнинг кузатув ҳамда мулоҳазалари маъқул.

Аслида, янги давр қорақалпоқ лирикаси муайян бўгини – хотин-қизлар поэзияси тараққиёт даражаси ушун асрнинг олтимишинчи-етмишинчи йилларида М.Қасимова, Г.Шамуратова; саксонинчи йилларида Н.Торешова, П.Мирзобоева; тўқсонинчи йилларида М.Жуманазарова, Б.Нурназарова, Г.Нурлелесова, Г.Даўлетова, А.Отениязова, Н.Тилеёва сингари ижодкорларни иккилаш этганди. Ўзига хос ифода йўсини, гоёвий-мавзуий йўналиши ҳамда жанрий-услубий хослигини билан бир-биридан кескин тафовутланган авлод-бадий изланишлари истиқлол маърифати ва маънавияти эстетик тадрижида муҳим ҳалқани юзата келтирди.

Набийра Торешова шу вақтга қадар «Ёшлигим менинг» (1978), «Ҳақиқат сўзи» (1981), «Савр шамоли» (1988), «Паризод» (1990), «Ўзингдан» (1994), «Азизим» (2009) каби шеърини тўпламларини эълон қилди. Ўз сўзи, ўз оҳангига эга ижодкор, айниқса, мустақиллик йилларида ёзган туркум шеърлари ва бир қатор поэмалари ҳамда дostonлари билан китобхон кўнгил дунёсини зарб этди. Ҳаётини тафсилотлар ёркинлиги, сўз маданияти нафосати ва бадий мушоҳада таранлиги билан ажралиб турадиган ижодкор солномаси давр ижтимоий-руҳий асосларини белгилашда муайян аҳамиятга эга. Йигирманчи аср адоғи эстетик тафаккур таранлиги шоира маънавий тадрижотлари мағзини таъминлайди. Унда объектив олам бўронлари ва аҳс манфаатлари ўзаро тўқнашади ҳамда поэтик мушоҳада

ри муаммолари билан шугулланганим учун Умарали Норматовнинг етмишинчи йилларда эълон қилган "Роман ва замон" масаласидаги ўз-ўзи билан олиб борган адабий-танқидий баҳси билан орадан ўттиз йил ўтиб, мустақиллик даврида яратилган "Романнинг янги умри"ни аниқлашга бағишланган суҳбатини (суҳбатдош Дилмурод Куронов) қайта-қайта ўқийман ва ҳар гал улардан оламжаҳон билим оламан. Чиндан ҳам бундан ўттиз-қирқ йиллар олдин роман жанрининг шакли ва мазмунини тубдан янгилаш зарурлиги тўғрисидаги мулоҳазалари мустақиллик даврида амалга ошганлигига ишонч ҳосил қиламан.

Устоз Умарали Норматов адабий анжуманларда, учрашувларда сўзга чиқиб, биринчи каломини: "Азизларим, қадрдонларим, дўстларим", каби, меҳр уфуриб турган сўзлар билан бошлайдилар. Ҳа, устозимиз учун ёшидан, миллатидан, ирқидан қатъий назар, ҳамма одамлар азиз ва қадрлидир. Эҳтимол, шунинг учундир, Умарали Норматовнинг ўзи ҳам ҳамма учун азизу муқаррам ва қадрдон бўлиб қолаётир.

Қўнақбай ТУРДИБАЕВ,
филология фанлари номзоди

ЛИРИКАДА РУҲИЙ ИФОДАНING ЎЗИГА ХОСЛИГИ

Лирика – инсон руҳий кечими ва онг яхлитлигига интилади. Туйғу ҳамда тафаккурда намоён оний кайфият тасвири лириканинг устувор хусусияти. Бинобарин, ижтимоий воқелик ва ҳаёт фалсафасидан сизиб чиқадиган ҳиссий илғам психологик ифодани марказлаштиради. Аниқроғи, кучли маънавий-интеллектуал қамров шеърин ақида табиатини далолатлайди. Бадий идрок сирасида яхлитланадиган ҳолат манзараси – ижод мағзи. Унда инсон аҳволи-руҳияси эътирофи, истиғфори, муҳокамаси ва таҳлили етакчилик қилади. Ҳис қилиш, туйиш, англаш ва идрок унинг таъин нуқталари. Кўнгил сарҳадларида кечаётган тугёнлар замзамаси шеър бутунлигини ижод тоғанишлари силсиласини эса ифода даражаси тайин этади.

Шу жиҳатлар нўхтан назаридан қараганда, Набийра Торешова ижоди қорақалпоқ назми жорий босқичида ўзига хос ўзин тутади. Давр ижтимоий руҳияти кўндаланг қўйган муаммолар залворини англаш, инсон руҳий оламини тўқис ифода этишга мойиллик, одамзод ибтидоси ҳамда интиҳоси ҳақиқати тўй-мушоҳада теранлиги, тасвир миқёслари ўзгарувчанлиги ва ижтимоий-фалсафий-эстетик таҳлил руҳияси экспрессияси шоира шеърятининг етакчи тамойилларидир. Бу борада, қатор адабиётшунослар ва ижодкорларнинг кузатув ҳамда мулоҳазалари мавжуд.

Аслида, янги давр қорақалпоқ лирикаси муайян бўғини – хотин-қизлар поэзияси тараққиёт даражаси ўзган асрнинг олтимишинчи-етмишинчи йилларида М.Қасимова, Г.Шамуратова; саксонинчи йилларида Н.Торешова, П.Мирзобоева; тўқсонинчи йилларида М.Жуманазарова, Б.Нурназарова, Г.Нурпелесова, Г.Даўлетова, А.Отениязова, Н.Тилеўова сингари ижодкорларни илқилоф этганди. Ўзига хос ифода йўсини, гоёвий-мавзуий йўналиши ҳамда жанрий-ўқувчи хослигини даражаси билан бир-биридан кескин тафовутланадиган авлод-бадий изланишлари истиқлол маърифати ва маънавияти эстетик тадрижида муҳим ҳалқани юзга келтирди.

Набийра Торешова шу вақтга қадар «Ёшлигим менинг» (1978), «Ҳақиқат сўзи» (1981), «Савр шамоли» (1985), «Паризод» (1990), «Ўзингдан» (1994), «Азизим» (2009) каби шеърин тўпламларини эълон қилди. Ўз сўзи, ўз оҳангига эга ижодкор, айниқса, мустақиллик йилларида ёзган тўқум шеърлари ва бир қатор поэмалари ҳамда дostonлари билан китобхон кўнгил дунёсини азоб этди. Ҳаётин тафсилотлар ёркинлиги, сўз маданияти нафосати ва бадий мушоҳада теранлиги билан ажралиб турадиган ижодкор солномаси давр ижтимоий-руҳий асосларини белгилашда муайян аҳамиятга эга. Йигирманчи аср адоғи эстетик тафаккур таранлиги шоира маънавий тадқиқотлари мағзини таъминлайди. Унда объектив олам бўҳронлари тахс манфаатлари ўзаро тўқнашади ҳамда поэтик мушоҳада

алоқалантирилган моҳият яхлитлик қатида марказлашади. Унинг шеърияти тугилиб ўсган минтақа жуғрофияси, ҳаёт манзаралари ва қорақалпоқ миллати тийнати, инсон психологияси мураккабликлари билан тўйинтирилган. Шунингдек, шоира лирикаси теран публицистик талқин реалистик сувратини жилвалантиради. Набийра Торешованинг поэзияси бевосита мурожаат, фалсафий даъват тарзида умуминсоний қадриятларга туташади:

*Бир умр иқболимнинг ярашигин топдим, дедим,
Қани, энди, боқар бўлса кўзларимга ул кўзларинг.
Гулзордан чўғдай порлаб, гурлаб турган гуллар тердим,
Мулссар кўрса агар муҳаббатинг ул кўзларинг.
Розиман, мен, минг-минг йиллик азобларга, соғинчларга.
Агар бир кун боқар бўлса жамолимга ул кўзларинг.*

Шеър аниқ тасвир ифодаси билан тавсифланади. Лирик қаҳрамон ошиқ кўнгил ошуфтаси. Кўзлар сеҳрига боғланган қалб «минг-минг йиллик азобларга, соғинчларга» ҳам рози, «гулзордан чўғдай порлаб, гурлаб турган гуллар териш» эса табиатдан олинган муқояса. Аналогия йигит руҳий кечинмаларини тўлдириш учун хизмат қилади. Аслида, ишқ азалий ва абадий мавзулардан бири, у ҳар бир юрак минтақасида ўз моҳиятини янгилайди. Ҳаётнинг таянч нуқтаси саналадиган тушунчада мунаввар туйғулар тутшиб кетади. Тўғрироғи, шахс эрки ва камолоти, одамзод эҳтиёжи ва манфаати, инсон истаги ва имконияти гўзаллик томирларига бориб такалади. Шу маънода, муҳаббат «ҳаёт саодати безаги», дея эътироф этган шоира ўқувчи онгига-шувурига ёруғлик олиб киради, фикрий қувват-ҳофиза юксак оптимистик кайфият ҳосил қилади. Жамол васфига қурилган сатрларда ёниқ тафти ҳарорати мужассамдек...

Шоира манзумалари бадийяти ўзига хослиги шундаки, у ҳаётий тафсилотларга муҳим ижтимоий, фалсафий ҳамда эстетик мазмун юклаш воситасида туйғун кечинмалар манзарасини ҳосил қилади. Теран мушоҳада ифодасининг нозик кечинмаларга йўғрилган лирик сажияси ётаки ўринга ютарилади. Эътиборли жиҳати, қаҳрамон психологияси аксар ҳолатларда поэтик туртки ва унинг ҳосиласини яхлит жараёнга айлантиради. Таҳи бузилмаган ўй-хаёллар ижтимоий борлиқ ва ҳаёт манзаралари мантиқий изчиллигини таъминлайди. Ҳиссий идрокда мавжланадиган туйғулар силсиласи руҳий тасаввурларни интеллектуал таассуротларга йўналтиради. Бадий онг тадрижини маънавий-ахлоқий-маърифий-фалсафий-ижтимоий нуқтаи назардан баҳолашга мойиллик муаллиф ўзига хослигини белгилайди:

*Сен ҳийла сахнасида, мен ҳаётнинг ўзиндаман,
Сен минингдир соясида, мен ўтарман ҳаққа йиглаб.
Сен сайтанат даргоҳида, мен гирдобнинг кўзиндаман,
Сен ҳақиқат дарёсида, мен ўтарман ҳаққа йиглаб.
...Набийра дер: Эй дўстларим ҳаёт деган сахна эмас,
Алти маъна яширмасдан яшайлик бир ҳаққа йиглаб...*

Тазод воситида қурилган лавҳада ижтимоий-публицистик талқин теран моҳиятга эришади. «Сен» мантиқий таъбири мушоҳадани кучайтиришга хизмат қилади. Муаллиф таассуротларни қаршига келтириш воситасида тасаввурни янада кескинлаштиради. «Сен» ва лирик «мен» рақобати жузъан ҳам шеър, ҳам ҳаёт ҳақиқатини далопатлайди. «Ҳийла сахнасида» намоён у лирик қаҳрамон туйғуларига бегона. Мурожаат замирида ожизлик, аянчли ҳолат ва беадад умидсизлик хислари куюқлашади. Бироқ ёруғ бир маъвога ишонч бор: ҳақ нури инсонни руҳий юксалишга йўналтиради. Тадқиқ сахнига чиққан зиддият динамикаси реалистик тасвир тамойилларини тасдиқлайди ва ифода маданияти ижодий хосланганлик даражасини таъсир қилади.

Маълумки, ижодкор поэтик иқтидорини унинг гоёвий мундарижа, ана шу мазмуний бутунлик органи реал ҳаётдан қамраб олинадиган ҳаётий материал ва талқин даражасига муносабат белгилайди. Набийра Торешова ижодида тафсилотлар ҳажми ҳамда узвий алоқалорлиги есоликни бадий тадқиқ этиш миқёси ва субъектив муносабатда қайта тикланадиган назарий ҳолатларни илгари суради. Бу концептуал қарашлар қўйилган масала ва унинг аалворини бадий изгилар билан қамраб олишга замин ҳозирлайди. Аниқроғи, маъно тақомиллиги ва қараёнидан қаҳрамон характериға кучади. Бунинг самараси ўлароқ, тасвир руҳияти ва идрок мустақиллиги ижодкор тамойилларини бошқарадиган шаклий-

услубий изланишлар кўламини тайин этадиган бош атрибут даражасига кўтарилади. Етакчи поэтик атрибут шоира ижодий нияти билан эриш берикиб, рухий таҳлил яхлитлигини изоҳлайди.

Унда давр долзарб муаммолари, одамлар шурини банд этган масалалар ҳаётини қамрови қабариб кўринади. Шоира инсон қалбига доим «ақл билан жасорат повуллаб ёниши»ни орзу қилади. Набийра Торешова бадий талқинларни бирлаштириб, умуминсоний қадриятлар мезонидан мушоҳада юритади.

Шоиранинг «Азизим» шеърий тўпламига юрган «Қорақалпоғистон», «Бобожон», «Жийен жиров монолоғи» манзумалари юксак вазанларбарлик ҳиссига йўрилган нозик кечинмани тавсифлайди. Хусусан, ички туйғулар талқинига қурилган «Жийен жиров монолоғи» манзумасида Жийен жиров характери тўлақонли ақс эттирилган. Жўшқин эътироф замирида буюк мутафаккир сиймоси киралари бир-бирига мантиқан уланади. Давр руҳияти манзаралари муҳокамаси шоир кифосини ботикан ёритади. Аини пайтда, кўтарилаётган муаммо қамрови барча замонларга дахлдорлик ҳасб этади. Эл-юрт манфаатлари учун елиб-югурган, ҳақ негиз ва асосларини ривожлантирган аллома фаолияти ибрат мактаби саналади. Кучли туғён қатида миллат истиқоблари, уни саодатда кўришдек буюк истак, чорасизлик азоби, имконсизлик оғриғи намоён бўлади.

Ўтган асрнинг адоғи қорақалпоқ эриш тиримаси йўналишида Набийра Торешова поэмалари ҳамда достонлари алоҳида ҳаққини таъкиф этади. Шоиранинг «Қизим-эй», «Асир» сингари поэмалари баробарида, «Елғончи» драматик достони миллий бадий тизимда жиддий ҳодиса бўлган «Қизим-эй» романи сюжет – композицион йўналиши жиҳатидан ихчам ва шиддатдор бўлиб, унда ижтимоий-фалсафий мушоҳада ва маънавий-ахлоқий мезонлар уйғунлашади. Воқеалар отасидан айланиб, ахлоқсиз она кўлида қолиб кетган қиз рухий кечинмаларидан озиқланади. Ички ҳолатлар, психологик зиддиятлар поэма динамикасини белгилайди.

Моҳият синиқлиги ҳам тасвир ҳам таъкиф тасантулигини тайин этади. Муаллиф туйғулар реализми воситаида одамнинг табиат чигатлигини, маънавий турмуш зиддиятларини яхлитлаштиради. Инсон ҳаёти мудом оқсиз ва яхлитлардан иборатлигини мантиқан урғулаган шоира орзу-идеалларни тўла рўёбга чиқарадиган юксак маънавиятни тадқиқ сахнига чиқаради.

Умуман олганда, шоира Набийра Торешова жанрий-услубий изланишлари ранг-баранг, тараф ва ҳолатларнинг бир ўзаги миллат руҳиятига туташ бўлса, бир ўзаги Ватан тақдирига туташ, яна бир ўзаги инсон ҳаёт-ҳақиқати ва ўзлигига туташ. Мазкур жиҳатлар шоира ижодини барқарор ва астойдил ҳусул қилдириб келди. Булар асносида, бадий талқинда ижтимоий-фалсафий руҳиятнинг астойдил оқсиз ўзаро уйғунлашади. Натижада, бевосита ва билвосита умуминсоний қадриятлар истиқобидан Набийра Торешова бадий тафаккури маълуми таъминланади.

Сафарали ҚУРБОНОВ
аспирант

ИЗЛАНИШ СИРАЛАРИ

Олам ва одам муаммасини англаш, унинг турфа кўринишларини ҳис қилиш, инсон оламини ва элмоневий илтим инсоннинг оғриқ дунёсини тушуниш, қалб туғёнлари ва рухий истиқоблар оғушида ўз меҳварини излаётган одам тасвири бугунги насримизнинг асосий объектидир. Аср оламини, замондан нафас олаётган, биз билан елкадош инсон оламини тасвирлашда адибларнинг бадий изланиш сираларини намоён этишмоқда.

Шу жиҳатдан афвонда, истеъдодли ёзувчи Собир Ўнарнинг «Бибисора» қиссаси ҳам ўзинг ҳос услубида яратилгани билан ўқувчи назарини тортади. «Услубнинг адабиётдаги ўрни жуда катта, жуда муҳимдир. Кучсиз ёзувчиларнинг услублари бир-бирига ўхшаб қолади. Улар олғий услубга, умумий тил услубида ёзади. Шоир-ёзувчи санъаткорликда (таъкид бизнинг – С.К.) кўтарилиб борган соғи ўзинг махсус бир услуб ярата бошлай-